Οι τρεις Ιεράρχες και η παιδεία (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 30 Ιανουαρίου, 2023

Στην ιστορία διαχρονική είναι η διαπάλη μεταξύ των ηγετικών προσώπων με υγιή ήθος και φρόνημα και των δημαγωγών. Όταν ο λαός ακολουθεί τους πρώτους, διανύει περίοδο ακμής, όταν τους δεύτερους παρακμής. Βέβαια για να γίνει η διάκριση των δύο κατηγοριών απαιτείται η θέσπιση κριτηρίου γενικά αποδεκτού και εδώ έγκειται η μεγάλη δυσκολία. Πώς θα γίνει κάποιο κριτήριο γενικά αποδεκτό, ώστε να προχωρήσουμε σ' αυτή τη διάκριση; Ας προβάλλουμε κάποιο και ας ερευνήσουμε στη συνέχεια τις αντιγνωμίες. Υγιή ήθος και φρόνημα έχουν τα πρόσωπα, στα οποία υπάρχει πλήρης ή κατά το δυνατόν πλήρης ταύτιση λόγων και έργων. Γράφουμε κατά το δυνατόν, επειδή στον άνθρωπο εμφιλοχωρούν αδυναμίες, που δεν επιτρέπουν την ταύτιση στον απόλυτο βαθμό. Γίνεται αυτό το κριτήριο καθολικά αποδεκτό από το σύνολο των προσώπων; Ασφαλώς όχι, και ο λόγος είναι απλός. Οι δημαγωγοί διακρίνονται για την τρομακτική απόκλιση μεταξύ λόγων και έργων και ουδείς στην ιστορία αποδέχθηκε ότι ανήκει στην τάξη αυτή.

Για τα μέλη της Εκκλησίας η ταύτιση λόγων και έργων είναι πλήρης στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Ο ίδιος στέκεται διαχρονικά ενώπιον των πλασμάτων του, ακόμη και αυτών, που τον αρνούνται όχι μόνο ως θεάνθρωπο ούτε και ως το σημαντικότερο πρόσωπο της ιστορίας, αλλά ακόμη και ως κάποιο πρόσωπο, που ξεχώρισε, και θέτει το ερώτημα: *Τις ελέγχει με περί αμαρτίας;* Ποιος δηλαδή μπορεί να μου προσάψει και την μικρότερη μομφή; Βέβαια κάποιοι, ιδίως κατά την εποχή της νεωτερικότητας είχαν και έχουν το θράσος να περιφρονούν, να λοιδωρούν, να συκοφαντούν και να βλασφημούν τον Χριστό. Η εξήγηση είναι απλή: Για όλους αυτούς ο Χριστός είναι ανυπόφορος, επειδή αποκαλύπτει τη φαυλότητά τους. Κατά τον ευαγγελιστή Ιωάννη *«πας ο τα φαύλα πράσσων μισεί το φως και ουκ έρχεται προς το φως, ίνα μη ελεγχθή τα έργα αυτού»*.

Πίσω από το αιώνιο πρότυπο, τον Θεάνθρωπο Ιησού Χριστό στοιχίστηκαν **οι Τρεις Ιεράρχες**, οι τύποις πλέον προστάτες της ανύπαρκτης παιδείας μας. Ο διδάσκαλός τους διατύπωσε τον **χρυσό κανόνα ρύθμισης των ανθρωπίνων σχέσεων** στην εντολή: «Όσα θέλετε να κάνουν οι άνθρωποι σε σας να κάνετε και σεις σ' αυτούς». Υπερακόντισε στο έπακρο την άλλη του Ροδίου σοφού Κλεοβούλου (6^{ος} αιώνας π.Χ.): Αυτό που μισείς, μη το κάνεις σε άλλον»! Ο Χριστός έδωσε εντολή, η οποία δεν εισήχθη σε κανένα ανθρώπινο σύστημα δικαίου ακόμη και στις λεγόμενες

χριστιανικές κοινωνίες. Δεν καθιερώθηκε πουθενά η ποινικοποίηση της αποφυγής πράξης του καλού, εφ' όσον βέβαια η πράξη είναι δυνατή. Το έλλειμμα αυτό των ανθρωπίνων κοινωνιών θα καλυφθεί στην μέλλουσα κρίση, την οποία ακούγοντας οι τα φαύλα πράσσοντες σαρκάζουν!

Ο Χριστός δεν είχε πού να γείρει για να κοιμηθεί, νόμισμα δεν έπιασε ποτέ στα χέρια του, τον λαό σπλαχνιζόταν, που ήταν σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα ή πρόβατα προς άρμεγμα από τους παντοίους δημαγωγούς. Στηλίτευσε στο έπακρο την υποκρισία του ιερατείου και μπροστά στον Πιλάτο, τον έχοντα εξουσία να τον αφήσει ελεύθερο, στάθηκε χωρίς ίχνος δειλίας, ώστε να θαυμάσει ο ηγεμόνας, ο οποίος όμως στάθηκε ανήμπορος να εννοήσει ότι ο Χριστός ήλθε για να κηρύξει στους ανθρώπους την αλήθεια. Και επάνω στον σταυρό ζήτησε από τον Πατέρα του να συγχωρήσει τους σταυρωτές του, γιατί δεν είχαν συνείδηση της πράξης τους!

Οι Τρεις Ιεράρχες προσπάθησαν να μιμηθούν τον Χριστό σ' όλα. Διαμοίρασαν το μερίδιο της πατρικής περιουσίας και αρκέστηκαν στον λιτότατο βίο του μοναχού, αν και ανήλθαν υψηλά στην ιεραρχία του κλήρου της Εκκλησίας. Νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, μελέτη του θείου λόγου και προσφορά στον συνάνθρωπο τους χαρακτήριζε. **Αλαζονικά σήμερα οι δημαγωγοί προβάλλουν την αξία της γνώσης, αποκρύπτουν όμως επιμελώς ότι την αξιοποιούν για την άγρια εκμετάλλευση των συνανθρώπων τους! Γνώση κοσμική διέθεταν και οι Τρεις Ιεράρχες, όμως την έθεσαν στην υπηρεσία των συνανθρώπων τους.** Ομιλούν οι δημαγωγοί για δικαιώματα και, υποτασσόμενοι, με το αζημίωτο, στους ισχυρούς της εξουσίας, σέρνουν τους λαούς σε δουλεία οικονομική, εθνική, πνευματική! Οι Τρεις Ιεράρχες αντιτάχθηκαν στους ισχυρούς της εξουσίας και έμειναν ανυποχώρητοι! Οι δημαγωγοί υπόσχονται τα πάντα και αποσπούν και τα ελάχιστα από τους αποθέτοντας τις ελπίδες τους σε εγκόσμιους «σωτήρες». **Οι Τρεις Ιεράρχες δεν υποσχέθηκαν, αλλά ανάλωσαν τον βίο τους στην υπηρεσία των πασχόντων συνανθρώπων τους. Οι δημαγωγοί καυχώνται για το ελεύθερο πνεύμα τους, δούλοι όντες σε ποικίλα πάθη, εγωπάθεια, άμετρη φιλοδοξία, απληστία, ηδονοθηρία. Οι Τρεις Ιεράρχες ταπεινά δήλωναν δούλοι Χριστού, δηλαδή όντως ελεύθεροι!**

Τίθεται από τους δημαγωγούς το ερώτημα: Τι θέλουν στα σχολεία μας αυτά τα «απολιθώματα» του παρελθόντος; Έχουν δίκαιο οι ερωτώντες. Εμείς δολοφονήσαμε τον Καποδίστρια, καθ' υπόδειξη των «φωτισμένων προστατών» μας και αλλάξαμε τον ρου της παιδείας, της παιδείας που τελούσε υπό τον «ασφυκτικό» έλεγχο της Εκκλησίας κατά την τουρκοκρατία! Δώσαμε νέα «πνοή» σ' αυτήν με τα εισαχθέντα από την Εσπερία «φώτα»! Βέβαια έπρεπε να έχουμε και κάποιο άλλοθι, γι' αυτό και υποστηρίξαμε ότι η παιδεία επανήλθε στα πλαίσια εκείνης των αρχαίων προγόνων μας! Ω, της υποκρισίας. Οι πρόγονοί μας παίδευαν τον μαθητή, ώστε να καταστεί καλός καγαθός πολίτης και να αποφεύγει την ύβριν, που επιφέρει την οργή των θεών.

Αλλά η Δύση πορεύεται από τη νεωτερικότητα διαπράττοντας διαρκώς ύβρεις και επιφέροντας πληγές κατά των λαών του πλανήτη, θυμάτων της απληστίας, η οποία ενδυναμώνεται με την κατάχρηση της γνώσης. «Φωτισμένοι» από το δυτικό «πνεύμα» καταντήσαμε να μη θεωρούμε καν απαραίτητες τουλάχιστον τις γνώσεις. Θεωρούνται αρκετά ως εφόδια η άνευ όρων υποταγή στους ισχυρούς νομείς της εξουσίας και θράσος, **απύθμενο θράσος**, με συνοδό την ακατάσχετη ψευδολογία!

ΟΙ Τρεις Ιεράρχες είχαν εξοβελιστεί από καιρό από τα σχολεία, προκειμένου οι κρατούντες να επιτελέσουν το έργο του αφανισμού της παιδείας, η οποία στοχεύει στην καλλιέργεια ήθους και φρονήματος. **Η κατά Χριστόν παιδεία είχε υποκατασταθεί με τα άθεα γράμματα** ήδη κατά τον 19^{ο} αιώνα, όπως επισήμανε ο αγαθός μοναχός «Παπουλάκος». **Η αρχικά γνωσικεντρική εκπαίδευση υποκαταστάθηκε κατά τις τελευταίες δεκαετίες με άλλη άκρως χρησιμοθηρική. Και ως κοινωνία δρέπουμε τους καρπούς της αφροσύνης μας!**

Με απόφασή του το αρμόδιο υπουργείο με τον σχοινοτενή τίτλο καθιέρωσε ως αργία τη γιορτή των τριών μεγίστων φωστήρων, αργία για να απολαύσουν τον καφέ οι εκπαιδευτικοί και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια οι μαθητές! Νομίζουν οι κρατούντες ότι έτσι εκδικούνται τους προκλητικούς ακόμη και μετά πάροδο 16 αιώνων όντως μεγάλους αυτοί οι μικροί, οι ασήμαντοι οι τιποτένιοι. Αλλά να είναι βέβαιοι ότι η ιστορία δεν θα συγκρατήσει ούτε τα ονόματά τους, καθώς βέβαια για τα έργα τους δεν γίνεται λόγος! Κάποιοι φαίνεται να θρηνούν για την απόφαση αυτή. Αλλά, αν ελάχιστοι μαθητές εκκλησιάστηκαν αυτό δεν οφείλεται στην υπουργική απόφαση. Πόσοι εκπαιδευτικοί τόλμησαν να συνάξουν, όσους μαθητές ήθελαν, για να τους οδηγήσουν στον ναό με τη σημαία; Δισταγμός, στη σκέψη τι θα πουν οι συνάδελφοι; Φόβος αντιπαράθεσης προς την εξουσία; Τότε τι νόημα έχει ο «εορτασμός»; **Εορτή αγίου μίμηση αγίου**, τονίζει η Εκκλησία. Και οι τρεις μη τιμώμενοι πλέον άγιοι είχαν σταθεί αγέρωχοι μπροστά στις απειλές της εξουσίας! Ας μη λησμονούμε ότι τίποτε ο Χριστός δεν καυτηρίασε όσο την υποκρισία.

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»